

κλητήρια καὶ κατόπιν γίνεται ἡ κλήρωσις.

Ἀφοῦ περιγράψαμεν τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Βουλῆς ὅα ἦτο ἀσύγγνωστον ἂν παρελείπομεν τὴν αἵθουσαν ἐν ἣ καπνίζουσι, τὸ ἱερὸν τοῦτο τῆς διαχύσεως καὶ τῆς ἀδελφικῆς συμπνοίας. Εἶπον ὅτι ἡ Βουλὴ ἦν ἡ πρώτη τοῦ Λονδίνου λέσχη· ὁ ὅρισμός ὅμως οὗτος δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ μάλλον εἰς τὴν εὐρεϊαν αἵθουσαν ἐν ἣ καπνίζουσι καὶ ἐν ἣ τὰ παύα παύουσι καὶ οἱ κομματικοὶ διαπληκτισμοὶ ἐκλείπουσι. Δύναται τις νὰ αἰσθάνηται ἐν τῇ Βουλῇ ἀπέχθειαν κατὰ τοῦ Ἰρλανδοῦ, ἐν τῇ αἵθουσῃ ὅμως τοῦ καπνίσματος θεωρεῖ αὐτὸν ἀδελφόν, οἱ πάντες δὲ ὁρέγουσι φιλικῶς τὴν χεῖρα, ἀδολεσχοῦσι καὶ ἀστεϊεύονται.

Ἐν τούτοις ἅς μὴ ὑποθέσῃ τις ὅτι ὁ Ἀγγλος βουλευτὴς διάγει ἀργός. Ἀπ' ἐναντίας τὸ ἔργον του εἶναι ἐπίπονον, μάλιστα διὰ τὸν ἐννοοῦντα τὴν ἀποστολὴν του. Ὅφείλει νὰ ἐργάζεται εἰς τὰς ἐπιτροπὰς, νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς συνεδριάσεις, ν' ἀπαγγέλλῃ λόγους, νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις καὶ ζητήματα, νὰ διέρχεται πολλὰς νύκτας αὐπνος ἐν τῇ Βουλῇ, νὰ διατηρῇ πρὸς τοὺς ἐκλυγεῖς ἐκτενὴ ἀλληλογραφίαν, κτλ.

Π. Ο. Υ.

ΑΙ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ ΦΥΛΑΚΑΙ (x).

Ἐν προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀνεφέραμεν περὶ τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ κοινῶν φυλακῶν, ἐν αἷς κρατοῦνται οἱ ὑπόδικοι ἢ οἱ ἐλαφροποινῖται· σήμερον δὲ θὰ διαλήσωμεν περὶ τῶν δεσμωτηρίων, ἐν αἷς εἰσὶ καθειργμένοι οἱ εἰς πολυχρόνια ἢ ἰσοβία δεσμὰ καταδικασμένοι.

Αἱ μεγαλύτεραι τοῦ εἴδους τούτου φυλακαὶ εἶναι αἱ τῆς Καρθαγένης καὶ τῆς Σιβίλλης, εἰς ἃς κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσκεψίν

μου ὑπῆρχον ἐν μὲν τῇ πρώτῃ 944 δεσμῶται, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ 1050. Ἐνταῦθα περιγράφομεν δι' ὀλίγων τὸ δεσμωτήριον τῆς Καρθαγένης.

Τὸ δεσμωτήριον εἶναι λίθινον καὶ σύγκειται ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς τετραγώνους οἰκοδομάς. Ὁ προσερχόμενος ἀκούει τὸν κρότον τῶν συγκρουομένων ἀλύσεων καὶ τὸ ἔρρυθμον βῆμα τῶν καταδίκων. Ἐξ δεσμῶται, δεδεμένοι δι' ἀλύσεων ἀνὰ δύο καὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ δύο φυλάκων, διέρχονται πρὸ τοῦ ξένου· φέρουσι δὲ ἐνδυμα εἰς φαιοῦ καὶ χονδροῦ ἐριούχου καὶ διὰ μὲν τῆς μιᾶς χειρὸς κρατοῦσι τὴν ἄλυσιν, διὰ δὲ τῆς ἄλλης σάρωθρον, δι' οὗ σαρώνουσι τὴν ὁδόν. Οὗτοι εἰσὶ φονεῖς καταδικαζόμενοι εἰς ἰσοβία δεσμὰ· δι' ἕκαστον δὲ παράπτωμα προστίθενται αὐτοῖς 14 λίτραι ἀλύσεως, ὥστε μετὰ μεγίστης δυσκολίας δύνανται νὰ βαδίζωσι καὶ νὰ ἐργάζονται.

Τὴν θύραν φυλάσσει ἀπόσπασμα στρατιωτῶν τῆς γραμμῆς· ἅμα δὲ διαβῇ τὴν θύραν ἀπαντᾷ τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντοῦ, παρ' οὗ ζητεῖς τὴν ἄδειαν νὰ διέλθῃς μίαν ἡμέραν μετὰ τῶν δεσμωτῶν, ὅπερ προθύμως παραχωρεῖται, φύλαξ δὲ φέρων σπάθην σὲ συνοδεύει.

Νεάνιδες, φέρουσαι τὴν ποικίλην τῆς ἐπαρχίας τῶν ἐνδυμασίαν, ἴσταντο πλησίον τῆς ἐξωτερικῆς θύρας, συμφωνοῦσαι μετὰ τῶν δεσμωτῶν περὶ τῆς τιμῆς τῶν σούκων τῆς Βερβερίας, ἅτινα, ὡς ἐκ τῆς ἐφθηνίας των, κατὰ τὸ θέρος εἶναι προσφιλεῖς δι' αὐτοὺς ὁπώρα, ὅπως αἱ *bellotas de la sierra* (ὄρειναί φηγοὶ) κατὰ τὰ Χριστούγεννα. Πρὸς τὸ ἕτερον τῆς κιγκλίδος μέρος ὑπῆρχον περὶ τὰ 150 ἄτομα, ἐξηπλωμένα ἐπὶ μικρῶν ψιάθων, κοιμώμενα ἢ καπνίζοντα, σπανίως ὁμιλοῦντα, ἔχοντα βλακῶδες καὶ βάνουσιν ὕψος, χωρικοὶ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, οἱ πλεῖστοι ῥακενδύται καὶ ἀκτένιστοι· πολλοὶ ἔσαν καταδικασμένοι εἰς φυλάκισιν δύο ἐτῶν διὰ κλοπὴν. Τριάκοντα περίπου ἔπλεον περιπόδια καὶ ἐννέα ἢ δέκα καλάθους. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι μοὶ ἐφάνησαν ἀνήκοντες εἰς τὴν κατωτάτην καὶ ἀμαθεστάτην τῆς κοι-

(x) Τὴν πραγματείαν ταύτην, ὡς καὶ ὁμοίαν προηγηθεῖσαν, μεταφέρομεν κατ' ἐπιτομήν ἐκ τῆς Βρετανικῆς Ἐπιθεωρήσεως, ἥτις ἤρπαισθη ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ Χρόνου.

νωνίας τάξιν ἐξ ὧν ἔκρινα ἐκ τῶν ἐπομένων ἀπαντήσεών των: « Ἐχω δύο ναπολεόνια, δύο ἡμισυ τάλληρα. » Ἡ κατωτάτη ἐν Ἰσπανίᾳ τάξις μετρά τὴν ἡλικίαν διὰ ρεαλίων (νομίσματος τῆς χώρας), ὥστε δύο ναπολεόνια παριστῶσι 38 ρεάλια ἢ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη, δύο καὶ ἡμισυ τάλληρα πεντήκοντα ἔτη. Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ ἀριθμεῖν, ὅστις θὰ ἔφερεν εἰς ἀμηχανίαν τοὺς ἀγνοοῦντας τὰ ἔθιμα τῶν πτωχῶν τάξεων, εἶναι χαρακτηριστικώτατον σημεῖον τῆς ὑπερβολικῆς αὐτῶν πρὸς τὰ χρήματα ἀγάπης.

Περίξ τῆς αὐλῆς ὑπάρχουσιν εὐρέα λιθόστρωτα δωμάτια, σκοτεινὰ μὲν καὶ ψυχρὰ τὸν χειμῶνα, πλὴν καθαρὰ, ἐν οἷς ἐργάζονται ὑποδηματοποιοί, ράπται, σιδηρουργοί, κοφίνοποιοί, ξυλουργοί, κτλ. Εἰσῆλθομεν εἰς τὸ δωμάτιον τῶν κατασκευαζόντων πέδιλα διὰ τὸν στρατὸν, εὐθὺς δὲ περιεκύκλωσεν ἡμᾶς δωδεκάς δεσμωτῶν παρακαλούντων ν' ἀγοράσωμέν τι. Πεντήκοντα ἑπτὰ ἄνθρωποι ἡσχολοῦντο εἰς τὴν ὑποδηματοποιᾶν κατασκευάζοντες πέδιλα (ἐκ καννάβεως).

Τὰ ἐργαστήρια ταῦτα, ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται εἰργάζοντο εἰς διάφορα ἔργα, παρῆχον ἐνδιαφέρον θέαμα. Οἱ πεφυλακισμένοι ἐφάνοντο πύχαριστοι, ἐν γένει δὲ τὰ ἔργα των ἦσαν τέλεια. Ἰδίως ἐξεπλάγην ἰδὼν ἐργαστήριον διαφόρων ἐργασιῶν, πλήρες ἀνθρώπων κατασκευαζόντων διάφορα πράγματα. Εἰς τούτων, παραχαράκτης καταδεδικασμένος εἰς ἑξήκονταετῇ δεσμᾷ, εἰκόνιζε πρῶτον λιθογραφημένων χαρτῶν προωρισμένα νὰ πωληθῶσιν εἰς τοὺς χαράσσοντας γεωγραφικοὺς χάρτας ἦσαν δὲ θαυμάσια. Μοὶ ἐζήτησε φάκελλον (*enveloppe*) καὶ ἐπιστολὴν γεγραμμένην διὰ χειρὸς μου καὶ ἀπεμιμήθη τὴν γραφὴν ἐντελέστατα.

Οἱ κοιτῶνες, κείμενοι εἰς τὴν ἄνω ἱεροφάν, ν οἷς ἐκοιμῶντο ἀνὰ τετρακόσιοι δεσμῶται, καὶ τοὶ σκοτεινοὶ καὶ λιθόστρωτοι, δὲν ἦσαν βυπαροί. Ἐκαστος πεφυλακισμένος ἔχει στρώμα καὶ χονδροειδὲς ἐφάπλωμα, οἱ δὲ κατάδικοι κοιμῶνται τὴν ὀγδόην καὶ ἡμί-

σειαν ὥραν καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν οἱ ἐπιτηρηταὶ ἢ κλητῆρες (δεσμῶται ἐπίσης) ἐπιβάλλουσιν αὐτοῖς σιγήν. Ἀνὰ διετίαν ἢ, ἐν ἀνάγκῃ, καὶ συχνότερον, ἕκαστος λαμβάνει χονδροειδῆ τινα ἀσπρόρουχα· οἱ πλείστοι ὁμῶς ἦσαν ἐλεεινῶς ἐνδεδυμένοι.

Οἱ δεσμῶται ἐξεγείρονται τοῦ ὕπνου τὸ μὲν θέρος τὴν ἑκτὴν ὥραν, τὸν δὲ χειμῶνα τὴν ἐβδόμην· προγευματίζουσι δὲ τὴν ἐνδεκατὴν ὥραν καὶ δειπνοῦσι τὴν ἑκτὴν καὶ ἡμίσειαν (μόνον δις τῆς ἡμέρας ἐσθίουσι). Τὸ γεῦμά των συνίσταται εἰς μίαν ἢ μίαν καὶ ἡμίσειαν λίτραν μέλανος ἄρτου καὶ εἰς ζωμὸν ἔχοντα μικρὰ τεμάχια λίπου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἔλαιον.

Δεκαεταετῆς κακοῦργος μοὶ διηγήθη ἐν τῷ νοσηλευτηρίῳ γελῶν ὅτι ἐφόνευσεν διὰ μαχαίρας ἄνθρωπὸν τινα. Οὐδέποτε εἶδον τόσον θρασὺν κακοῦργον ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ· ἦν δὲ καταδικασμένος εἰς πενταετῇ ἢ ἑξαετῇ εἰρκτὴν. Εἰκόνες ἐκόσμου τοῦ νοσηλευτηρίου τοὺς τοίχους, οἵτινες ἔφερον ἀξιώματα, οἷον τὸ « Ὑπόμνε ἀγογγύστως τὴν ποινήν σου καὶ ὁ Θεὸς θὰ σοὶ γίνῃ ἴλεως. »

Ἡ ἐπισώρευσις ἀνθρώπων τοιούτου φουράματος, ἄνευ ἄλλης πειθαρχίας ἢ τῆς ὑπαγορευομένης ὑπὸ τοῦ τραχέος περὶ τιμῆς κώδικός των, μ' ἐξέπληξε καθὸ συντελοῦσα εἰς τὸ ν' ἀναδείξῃ αὐτοὺς φοβερωτέρους κακοῦργους· ἐρίζουσι δὲ καὶ κτυπῶνται διαρκῶς, οἱ δὲ ἰσχυρότεροι κακοποιοῦσι τοὺς ἀσθενεστέρους.

Ὅτε ἐπεσκέφθην ἐν τῶν μεγάλων τούτων σωφρονιστηρίων δύο πράγματα μοὶ ἐποίησαν κακίστην ἐντύπωσιν. Πολλὰ τῶν δεσμωτῶν κλίνει ἐκεῖντο ἄνω τῶν ἀποπάτων, ἢ δὲ ναυτιώδης ἀτμοσφαῖρα, ἐν ᾗ δώδεκα περίπου τῶν δυστυχῶν τούτων ὤφειλον νὰ διέλθωσι τὴν νύκτα, ἤρκει ἵνα ἐπιφέρῃ σηπεδόνα. Ἡ ἄλλη κατάχρησις ἦν ἡ ἀκαθαρσία μιᾶς τῶν αἰθουσῶν, ἐν ᾗ ἐνεκλείσθησαν προσωρινῶς οἱ κατάδικοι· ἡ δυσωδία ἦν φρικτὴ καὶ τὸ δάπεδον ἦν πλήρες ἀηδῶν ἀκαθαρσιῶν. Τὸ χεῖριστον ὁμῶς εἶναι ἢ κατ' ἀποκοπὴν τῆς κυβερνήσεως συμφωνία μετὰ τοῦ τροφιδότου τῶν φυλακῶν.

Οὗτος εἰς τοὺς δυστύχεις δεσμώτας παρέχει κυάμους ἢ θερμὸν ὕδωρ ἀντὶ ἐλαίου ἢ λίπους. Ἐνεκεν δὲ τῆς διαίτης ταύτης ἑκατοντάδες ἀποθνήσκουσιν ἢ γίνονται ἡλίθιοι. Ἐν Ἰσπανίᾳ τὸ σῶμα δὲν ὑπομένει τὴν στέρξιν παχέων τροφῶν.

Ἡ σχολὴ τοῦ δεσμοτῆτος τῆς Καρθαγένης διευθύνεται ἄριστα, ὃ δὲ διδάσκαλος μοὶ ἐφάνη καὶ καλὸς καὶ νοήμων. Ἐντὸς δεκαοκτὼ μηνῶν 180 ἔμαθον ἀνάγνωσιν ἐκτὸς ὅμως τῶν διδακτικῶν βιβλίων καὶ τῶν ἐφημερίδων ἃς δύνανται ν' ἀγοράζωσιν, οὐδὲν ἄλλο σύγγραμμα τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν των, ἡ δὲ ἑλλειψὶς τερπνῆς καὶ δημώδους φιλολογίας ἀποδεικνύεται λίαν ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τῶν πτωχῶν τάξεων ἐν Ἰσπανίᾳ.

Μέγα κακὸν εἶναι ἡ φεβερὰ ἐξουσία ἣν ἀνέθηκαν τοῖς κλητῆρσιν. Οὗτοι, ὄντες ἐπίσης δεσμῶται, κεκτημένοι μεγάλῃν φυσικὴν δύναμιν καὶ ὡς ἐκ τῆς καλῆς διαγωγῆς των ὑπερέχοντες τῶν λοιπῶν πεφυλακισμένων, ἐπιτηροῦσι τὴν ἐργασίαν τούτων καὶ ἀπολαύουσιν ἀπεριορίστου ἐξουσίας· φέροντες δὲ χονδρὸν ῥόπαλον πατάσουσιν ἀνηλεῶς τοὺς ὁμοίους των τερπέμενοι μάλιστα διὰ τὰς πληγὰς ἃς καταφέρουσιν. Εἰς τὰ πλεῖστα τῶν σωφρονηστηρίων τῆς Ἰσπανίας οἱ πεφυλακισμένοι ῥαβδίζονται. Πρὸ εἴκοσιν ἢ τριάκοντα ἐτῶν εἰς Βαλαδολίδ ἐπὶ 3000 πεφυλακισμένων 4000 ἀπεβίωσαν ἐντὸς 18 μηνῶν ἔνεκεν ἐλλείψεως τροφῆς, καταναγκαστικῆς ἐργασίας καὶ μαστιγώσεων! Οἱ πλεῖστοι εἰργάζοντο εἰς τὰ μεταλλεῖα.

Ἡ ὑπηρεσία ἐν ταῖς φυλακαῖς γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν πεφυλακισμένων. Ἐν φυλακῇ περιεχούσῃ 800 ἄτομα, π.χ., ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐμμίσθων ὑπαλλήλων ἀνέρχεται σχεδὸν εἰς 16, μὴ περιλαμβανομένων τοῦ διευθυντοῦ, δύο ἰατρῶν καὶ δύο ἱερέων.

Κατὰ τὰς ἐορτάς μουσικαί, ὄντες δεσμῶται, μεταβαίνουν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐλὴν καὶ παιανίζουσι· συνέρχονται δὲ πανταχόθεν οἱ πεφυλακισμένοι καὶ διασκεδάζουσιν· οὕτω δὲ παρέχεται αὐτοῖς ἀναψυχὴ τις.

Συνεχῶς παραχωρεῖται ὑπὸ τοῦ βασιλέ-

ως χόρις εἰς τοὺς καταδικασθέντας εἰς θάνατον, μεταβαλλομένης τῆς ποινῆς εἰς ἰσόβια δεσμά· ὡς δὲ καὶ προλαβόντως εἵπομεν, σπανίως καταδικάζεται τις ἐν Ἰσπανίᾳ εἰς θάνατον.

Ἐκαστος καταδικὸς εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἴδιον ἐπάγγελμα ἐν τῇ φυλακῇ, ἀλλ' οἱ εἰς ἰσόβια ἢ μακροχρόνια δεσμά καταδικασμένοι ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσιν ἐπὶ τινὰ χρόνον εἰς κατασκευὴν ὀδῶν, εἰς τὸν ναύσταθμον καὶ εἰς ἄλλα καταναγκαστικὰ ἔργα· ὥστε ἕκαστος δεσμώτης διατηρεῖται, οὕτως εἰπεῖν, διὰ τῆς ἐργασίας του. Ὁ ἐργάτης πρώτης τάξεως πληρόνει τῇ κυβερνήσει 60 ρεάλια τὸν μῆνα, ὁ δευτέρας τάξεως 20, ὁ τρίτης 16. Τὸ ὑπόλοιπον κέρδος τοῦ μηνὸς διανέμεται ὡς ἑξῆς· τὸ ἐν τρίτον τίθεται εἰς πίστιν του εἰς τὸ ταμιευτήριον τῆς φυλακῆς καὶ τὸ περιπλέον τῷ δίδεται τοῖς μετρητοῖς ἢ ν' ἀγοράσῃ τρόφιμά, ἐνδύματα, καπνόν, κτλ., ἐξαιρουμένου τοῦ οἴνου.

Ἰδοὺ σημειώσεις τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεων ἃς ἀντήλλαξα μετὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς φυλακῆς.

— Πότε οἱ συγγενεῖς τῶν πεφυλακισμένων ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἴδωσι τοὺς τοὺς ; — Τὰς Κυριακὰς καὶ λοιπὰς ἐορτάς· ἀλλ' αἱ γυναῖκες τῶν κυριωτέρων καταδικωμένων ἔρχονται καθ' ἐκάστην, τὴν ἐνάτην ἑωθινήν ὥραν, κομίζουσαι τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐργασίαν των ὑλικόν καὶ λαμβάνουσιν τὰ ἔργα ἅτινα παραγγέλθησαν ἐκ τῆς πόλεως.

— Δύναται ὁ δεσμώτης ν' ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του πρὶν λήξῃ ὁ χρόνος τῆς ποινῆς του ; — Ὁχι.

— Ἀποθνήσκουσι πολλοὶ εἰς τὰς φυλακάς ; — Ὀλίγιστοι· σχεδὸν 6 ἢ 7 τοῖς χιλίοις κατ' ἔτος (φοβοῦμαι ὅτι ἡ ἐκθεσις αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη).

— Οἱ πεφυλακισμένοι ἀποκτῶσι χρήματα ; — Οἱ ἐργαζόμενοι, μάλιστα.

— Παίζουσι μετὰ τῶν μετ' ἐκείνων ; — Τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ὑποτίθεται ὅτι δὲν ὑφίσταται.

— Ἐπαναστατοῦσι συνεχῶς καὶ ἐρίζου-

σι πρὸς ἀλλήλους ; — Ὅχι· ἐν γένει δι-
άγουσι καλῶς· ἐν τοῖτοις ἐνίοτε διαπληκτι-
ζονται καὶ συμβαίνουσι φόνοι.

— Ὅποια τιμωρία ἐπιβάλλονται αὐ-
τοῖς ; — Τίθενται εἰς μεμονωμένας φυλα-
κὰς (ἕκαστος κατ' ἰδίαν) καὶ δένονται εἰς
τοὺς τοίχους, στεροῦνται κλίνης καὶ τροφῆς
καὶ ὑποβάλλονται εἰς μικροτέρας τιμωρίας,
ἥτοι μαστίγωσιν.

— Ἀγοραζοῦσι πολλὰς πρὸς χρῆσιν
τῶν τροφῆς ; — Ὅχι, ὀλιγίστως.

— Τίνας ἀμοιβὰς ἀπολαμβάνουσιν οἱ
καλῶς διάγοντες ; — Οἱ καλῶς διάγοντες
διορίζονται ἐπιθεωρηταί, οἱ ἐπὶ τινα χρόνον
εἰς δεσμὰ καταδικασθέντες ἀπαλλασσον-
ται σὺ τῶν, οἱ ἄλλοι δὲ ἐξαίρουσιν τοῦ κα-
θερίζειν τῆς φυλακῆς καὶ ἐνίοτε λαμβάνου-
σι τὴν ἄδειαν νὰ συγκοινωνοῦσιν ἐλευθέρως
πρὸς τοὺς οἰκείους τῶν.

— Πῶς δύνανται νὰ ἐξέρχονται τῶν
φυλακῶν ; — Ἀλυσίδεται καὶ συνοδευόμε-
νοι ὑπὸ τοῦ φύλακος. Οἱ ἐπιτηρηταὶ καὶ οἱ
καλῶς διάγοντες ἐξέρχονται ἵνα προμηθευ-
θῶσιν ἐργασίαν.

— Ποῦ θάπτονται οἱ νεκροί ; — Εἰς τὰ
δημόσια νεκροταφεῖα.

— Πῶς γίνεται ἡ ἐπιθεώρησις τῶν φυ-
λακῶν ; — Ὁ δικαστὴς ἐπιθεωρεῖ αὐτὰς
καθ' ἑκάστην ἐξαμηνίαν, ὁ δὲ ὑπαστυνόμος
κατὰ μῆνα.

— Τῶν φυλακισμένων τυγχάνουσιν τινες
καλλιτέρας περιποιήσεως ; — Ὅλοι εἶναι
ἴσοι, πλὴν οἱ καλοὶ ἐργάται φυσικῶς τῷ λό-
γῳ ἔχουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περισσο-
τέρους πόρους.

— Ἐπὶ τῶν 944 δεσμωτῶν πόσοι ἡ-
ξεύρουσιν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν ; — 590.

— Εἰς τίνα ὡς ἐπὶ το πλεῖστον ἀνή-
κουσι κοινωνικὴν τάξιν ; — 348 εἰσὶ γε-
ωργοί, 286 μεταλλουργοί, 30 πεταλωταί,
29 ἐργάζονται μαλλία, 29 εἰσὶ κτίσται,
6 λόγιοι, 1 ἀξιωματικὸς, 4 ἱερεῖς, 3 καρ-
λισταί, 6 ὁμοσπονδιακοί. Οἱ λοιποὶ εἰσὶ
κρεοπώλαι, ῥάπται, ἄλεις, κτλ.

— Ὅποια ἡ μεταξὺ τῶν ἐγγάμων καὶ

ἀγάμων ἀναλογία ; — 338 εἰσὶν ἄγαμοι,
482 ἐγγάμοι καὶ 64 χηρευμένοι.

— Ἐν γένει διὰ τίνα ἐγκλήματα ἐφυ-
λακίσθησαν ; — 300 διὰ μαχαιρώματα καὶ
κλοπὰς, 42 διὰ στρατιωτικὰ ἐγκλήματα,
4 ὡς θέσας πῦρ, 4 ἐπὶ ἄρπαγῇ, 29 ὡς δι-
αταράξαντες τὴν δημοσίαν τάξιν, κτλ.

— Εὐαρεστήθητε νὰ μοὶ δώσετε πλη-
ροφορίας τινὰς περὶ τῆς ἡλικίας τῶν δε-
σμωτῶν καὶ περὶ τοῦ χρόνου τῆς ποινῆς
τῶν.

Μοὶ ἐδόθη δὲ ἡ ἐξῆς σημείωσις.

15 εἰσὶν ἡλικίας κάτω τῶν 20 ἐτῶν, 133
εἰσὶν ἡλικίας 20—25 ἐτῶν, 195 ἡλικίας
25—30 ἐτῶν, 126 ἡλικίας 30—40 ἐτῶν,
109 ἡλικίας 40—45 ἐτῶν, 78 ἡλικίας
45—50 ἐτῶν, 56 ἡλικίας 50—55 ἐτῶν,
43 ἡλικίας 55—60 ἐτῶν, 43 ἡλικίας
55—60 ἐτῶν, 26 ἡλικίας 60—65 ἐτῶν
καὶ 28 ἔχουσιν ἡλικίαν ἄνω τῶν 70 ἐ-
τῶν.

39 ἐλευθερωθήσονται μετὰ 6 μῆνας, 26
ἐντὸς τοῦ ἔτους, 63 εἰς 2 ἔτη, 110 εἰς 4
ἔτη, 227 εἰς 8 ἔτη, 283 εἰς 12 ἔτη, 171
εἰς 20 ἔτη, 13 εἰς 30 ἔτη, 82 εἰς 45 ἔτη,
4 εἰς 60 ἔτη, 7 μετὰ 60 ἔτη καὶ 48 εἰσὶ
καταδικασμένοι εἰς ἰσόβια δεσμὰ.

Δὲν ἐδυνήθη νὰ μάθω πόσα δεσμωτήρια
ὑπάρχουσιν ἐν Ἰσπανίᾳ, τὰ γνωστότερα ὅ-
μως εἰσὶ τὰ τῆς Σεβίλλης, Γρενάδας, Καρ-
θαγένης, Βαῦργος καὶ Βαλαδολίδ. Τὸ τελευ-
ταῖον εἶναι τὸ χεῖριστον, διότι τὸ ψῦχος
τὸν χειμῶνα εἶναι δριμύτατον, ἡ ἐργασία
(ἐν τοῖς λατομείαις, νομίζω) ἐπίπονος καὶ
ἀθλία ἡ παρεχόμενη τροφή. Πολλοὶ τῶν ἐν
αὐτῷ καθειργημένων θνήσκουσιν ἐκ στηθικῶν
νοσημάτων.

Ὁ τρόπος δι' οὗ οἱ πεφυλακισμένοι ἀπά-
γονται εἰς τὰς προσδιορισθείσας φυλακὰς
εἶναι σκληρότατος, διότι ἀναγκάζονται ἐνί-
οτε νὰ διανύωσι πεζοὶ 40 ἕως 15 μίλλια
καθ' ἡμέραν καὶ ἡ ἀπόστασις συνεχῶς εἶναι
400 μίλλων· ὁδοιποροῦσι δὲ συνοδευόμενοι
ὑπὸ δύο πολιτοφυλάκων, οἵτινες ἀπὸ σταθ-
μοῦ εἰς σταθμὸν παραδίδουσιν αὐτοὺς εἰς
ἄλλους. Οἱ εὐποροῦντες δύνανται νὰ μετα-

Εἴωσι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου πληρύνοντες τὰ ὁδοιπορικὰ, μετὰ τῆς ἐπιστροφῆς, τῶν φυλάκων. Εἰς τὰ μέρη ὅπου διανυκτερεύουσι μόνις εὐρίσκουσι τροφήν (ὀλίγον ἄρτον καὶ ζωμόν), στεροῦνται δὲ στρωμνῆς. Ἐνίοτε τινὲς ἀποπειρῶνται ν' ἀποδράσωσιν, ἀλλ' εὐθὺς πίπτουσιν ὑπὸ τὰς σφαῖρας τῶν φυλάκων, ὀπλισμένων διὰ καρδινῶν.

Εἰς τὰς πλείστας τῶν φυλακῶν τῆς Ἰσπανίας ὑπάρχουσι δύο διακεκριμέναι τάξεις δεσμωτῶν· ἥτοι τῶν καταδικασθέντων κατὰ τὸν ἀρχαῖον ποινικὸν κώδικα καὶ τῶν καταδικασθέντων κατὰ τὸν νέον. Κατὰ τὸν ἀρχαῖον κώδικα ὑπῆρχον τρεῖς βαθμοὶ τιμωρίας, ἥτοι ἅνδρες ἐνδὸς μέχρι ἑξ ἐτῶν φυλακίσις διὰ τὰ πλημμελήματα, 2ον δεσμὸν ἢ εἰρκτὴ ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Χερσονήσου καὶ 3ον δεσμὸν ἐν τῇ Ἀφρικῇ.

Κατὰ τὸν νῦν ἐν ἰσχύϊ ποινικὸν κώδικα οἱ φονεῖς καταδικάζονται εἰς ισόβια ἢ πρόσκαιρα δεσμὰ καὶ ἐργάζονται ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ κράτος· φέρουσι δὲ ἄλυσιν εἰς τὸν πόδα. Τούτους καλοῦσι περιορισμένους, οὐδεμίαν δ' ἐξώθεν λαμβάνουσι συνδρομὴν, ἐκτὸς ἂν διὰ τῆς καλῆς τῶν διαγωγῆς ἀπληλλάχθησαν τῆς ἀλύσεως· εἰσὶ δὲ καθαιρεγμένοι εἰς τὰ ἐν Ἰσπανίᾳ ἢ ἐν Ἀφρικῇ δεσμωτήρια. Οἱ δὲ ἐγκλήματα ἥττον βαρεὰ καταδεδικασμένοι δύνανται νὰ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμά των, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσι κατ' ἀνάγκην, δυναστικῶς, ὅχι κατ' ἐκλογὴν, τὰ δὲ ὑπ' αὐτῶν κερδαινόμενα χρήματα διατίθενται ὡς ἐξῆς· 1ον πρὸς πληρωμὴν τῶν συνεπειῶν τοῦ ἐγκλήματός των. 2ον πρὸς συντήρησίν των· 3ον τὸ περισσεύμα τίθεται εἰς τὸ ταμειυτήριον τῆς φυλακῆς καὶ ἀποδίδεται αὐτοῖς ἅμα λήξῃ ὁ χρόνος τῆς ποινῆς των.

B.

Ἡ Ἰσπανία ἔχει τέσσαρα σωφρονιστήρια ἐν τῇ βορείῳ Ἀφρικῇ, ἥτοι εἰς Κέουταν, Βελὲξ δὲ λὰ Γομέρα, Μελίλλαν, Ἀλχουβέρνας καὶ τὰς νήτους Χαφαρίνας ἢ Ζεφυρίνας — ἅπαντα καταγώγια τοῦ ἐγκλήμα-

τος, τῆς δυστυχίας καὶ πάσης ἀθλιότητος.

— Δύνασθε νὰ μοὶ δείξετε τὴν ἔγχευσαν εἰς τὰς φυλακὰς, ἠρώτησα νέον Ἰσπανὸν ἀξιωματικὸν ἀμ' ἀποβάς εἰς Κέουταν.

— Φυλακαὶ δὲν ὑπάρχουσι, μ' ἀπήντησεν, ἀλλὰ καταγώγια διαφθοράς καὶ φτωρία κλοπῶν.

Ἐκ τοῦ προοιμίου τούτου ὁ ἀναγνώστης βλέπει ὅτι θὰ ὁδηγήσω αὐτὸν εἰς μέρος χείριστον καὶ ἐν τῷ μέσῳ σκηνῶν ερικτῶν, μὴ ἀπαντωμένων εἰς τὰς κοινὰς τῆς Ἰσπανίας φυλακὰς. Τοῦλάχιστον εἰς ταύτας ἀκούει τις εἰσέτι γέλωτα· ἀλλ' εἰς Κέουταν ὁ δεσμώτης εἶναι μόνος, ἀποκεχωρισμένος τῶν φίλων του, μὴ ἔχων Θεὸν ὃν ν' ἀγαπᾷ καὶ ἐφ' ὃν νὰ ἐλπίζῃ, ἄνευ οὐδεμιᾶς θρησκευτικῆς παραμυθίας, οὔτε οἰκισθῆποτε ἀγωγῆς. Ζῇ βίον ἀδίωτον καὶ καταρᾶται τὴν ἐπίμοχθον ὑπαρξίν του, μεθ' ἧς κατακλίνεται καὶ θνήσκει βλαστημάτων.

Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1837 Ἀγγλος τις, νῦν ὑποπρόξενος εἰς γνωστὴν τῆς Ἰσπανίας πόλιν, διήρχετο ἑριππος μέρος τῆς μεταξὺ τῆς Πουέρτο-Σάντα-Μαρία καὶ Σάν-Λουκάρ δὲ Μπαρρομέδα χώρας, ὅπου χίλιοι κατάδικοι ἠσχολοῦντο εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ, ἥτις, ποτισθεῖσα διὰ τοῦ αἵματος τῶν δυστυχῶν ἐκείνων, σήμερον εἶναι ἡ ὡραιότερα τῆς Ἰσπανίας. Ἰδοὺ δὲ τί ἔγραφε·

«Τὸ θέαμα, ὅπερ εἶδον, μοῦ ἐπάγωσε τὸ αἶμα. Οἱ χίλιοι οὗτοι ἄνθρωποι ἐδόθησαν ἐπὶ μισθῷ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸν ἐργολάβον τὴν ἐπιτετραμμένον τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ, καὶ εἰργάζοντο ἀπὸ πρωτῆς μέχρις ἑσπέρας μαστιγούμενοι ἀδιαλείπτως ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν ἢ ἐπιτηρητῶν, οἵτινες ἔφερον ῥάβδους βερείας καὶ τρεφόμενοι μόνον δι' ὀλίγου ζωμοῦ.»

Τῷ 1837—1838 ὁ χειμὼν ἦν δριμύτατος, παγετώδης δ' ἔπνεεν ἄνεμος εἰς τὰς ἐλώδεις πεδιάδας τοῦ Σάν-Λουκάρ. Ὁ Ἀγγλος ἀπέτεινε τῷ ἐπιστάτῃ παρατηρήσεις τινάς.

— Αὐτὰ εἶναι ἀκατανόμαστα· λίαν βαρβάρως μεταχειρίζεσθε ἀνθρώπινα ὄντα.

— Δὲν δύναμαι νὰ πράξω τι, ἀπήντησεν ὁ ἐπιστάτης· ὁ ἐργολάβος εἶναι ἐλεύθερος νὰ πράξῃ ὅπως θέλει.

Ἐφιππος ἐπιθεωρητὴς διηλθεν ἐκεῖθεν, εἰς δὲ τῶν δυστυχῶν, σχεδὸν θνήσκων τῆς πείνης, ἐπλησίασεν ἔρπων ἵνα ἐπικαλεσθῇ ἔλεος. Ὁ ἐπιθεωρητὴς, ἀπαλλάξας τὸν δεξιὸν πόδα ἐκ τοῦ ἀναβολέως, κατέφερεν εἰς τοῦ δεσμώτου τὸ στῆθος τόσον σφοδρὸν λαύτισμα, ὥστε ἐκ τοῦ στόματος τούτου ἐξῆλθε αἷμα καὶ ὁ δύσμορος ἔπεσεν ἄπνους.

«Ἡ ἀποτρόπαιος καὶ σκανδαλώδης αὕτη σκηνή, μ' εἶπεν ὁ φίλος μου, τόσην μοὶ ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν, ὥστε δσάκις ἐμελλον νὰ διέλθω πρὸ τῶν φυλακῶν ἐκέντων τὸν ἵππον μου καὶ ἔφρευγον δρομαῖος.»

Ἐν τῷ νεκροταφείῳ τοῦ Σὰν Λουκάρ κεῖνται 500 ἐκ τῶν 4000 ἐκείνων, ἀπεβίωσαν δὲ ἐκ τοῦ ψύχους, τῶν στερήσεων καὶ τῶν μαστιγώσεων.

Θὰ παρατηρήσῃ τις ὅτι τόσον διεφθαρμένοι εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ὥστε καλλίτερον νὰ ἀποθάνωσι. Δυνατὸν τὸ πρᾶγμα νὰ ἔχῃ οὕτως, ἀλλὰ δικαιῶνται, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι θὰ παράσχωσιν αὐτοῖς τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ ἐργασίαν, νὰ θανατώσωσι καὶ ὑποδουλώσωσιν. Ἡξεύρω τῶνόντι ὅτι εἶναι λίαν διεφθαρμένοι. Φίλος μου συνείθιζε νὰ δίδῃ αὐτοῖς τέταρτα τοῦ ταλλήρου ἵν' ἀγοράζωσιν ἄρτον ὅτε ἐζήτουν οἱ κατάδικοι, πλὴν εἰς τῶν ἐπιθεωρητῶν, ὅστις εἶναι φιλόανθρωπος, τῷ εἶπε·

«Μάτην δίδεις τὰ χρήματα, διότι δὲν θ' ἀγοράσωσιν ἄρτον, ἀλλὰ θὰ παίξωσι καὶ θὰ χάσωσι καὶ αὐτὰ τὰ περιβάλλοντα αὐτοὺς ῥάκη.»

Ὁ ἐπίλογος τῆς θλιβερᾶς ταύτης ἱστορίας εἶναι διδακτικώτατος. Ὁ ἀνηλεὲς ἐργολάβος ἀπεβίωσεν ἐλευθέρως· ὀλίγα δὲ τινα ἔτη πρὶν ἐδικάσθη ἐπὶ φόνῳ, πλὴν ἡθωώθη, καὶ τοι τῶν δικαστῶν τις εἶπε·

«Θὰ ἀνατρέψω τὰ πάντα ἕως οὗ ὁ ἄνθρωπος οὗτος σταλῇ εἰς τὸ κάτεργον.»

Ἀνέφερα τὴν αὐθεντικωτάτην ταύτην ἱστορίαν ἵνα παρασκευάσω τοὺς ἀναγνώστας μου εἰς τὰς σκηνὰς τῆς διαφθορᾶς

καὶ τῶν ὁμοτήτων, ὧν θεάτρον ἀποδεικνύονται σήμερον τὰ ἐν τῇ Ἀφρικανῇ παραλίᾳ σωφρονιστήρια.

Ἐπιβὰς ἐξ Ἀλγεσίρας ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλόου ὕπερ ἀπέπλεε διὰ Κέουταν ἡρώτιστα τὸν θερμαστὴν ἂν ὑπῆρχον ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλόου δεσμῶται.

— Ἐλπίζω ὅχι, ἀπήντησεν. Ἀπὸ ἱκανῶν ἐτῶν μετεφέραμεν πολλούς.

Πλὴν μετ' οὗ πολὺ προσήχθησαν 4 δεσμῶται — δολοφόνοι, στυγνοὶ καὶ ἀποτρόπαιοι, συνοδευόμενοι ὑπὸ ἐνόπλων φυλάκων· μετέβησαν δὲ εἰς τὴν πρῶραν καὶ σιωπηλοὶ ἐκάπνιζον ἢ ἐκοιμῶντο κατὰ τὸν πλοῦν.

Ὁ λιμὴν τῆς Κέουτας εἶναι σχεδὸν ἤρημος· ὀλίγα ὑπάρχουσι πλοῖα καὶ τινες λέμβοι.

Κατὰ τὴν ἀπόβασιν βλέπει τις ἀριστερόθεν ἀπόκρημνον βράχον, ἐφ' οὗ ὑπάρχουσι σκοπιὰ καὶ σειραὶ ὀχυρωμάτων καὶ στρατώνων· ἐκεῖ δὲ εὔρηται τὸ *hacho*, ὅπου εἰσὶ καθειργμένοι τινὲς τῶν φοβερωτέρων κακούργων, ἡ ἀληθὴς ἀκρόπολις τοῦ φρουρίου. Δεξιόθεν ὑψοῦνται βαθμηδὸν ὑψηλοὶ καὶ κατωφερεῖς λόφοι διήκοντες μέχρι τῆς παραλίας· ἐφ' ἐκάστου δὲ αὐτῶν ὑπάρχει σκοπιὰ. Ἀπέναντι ἐγείρεται ἡ Κέουτα, ἣτις εἶναι ἐνταυτῷ τὸ Γιβραλτάρ, τὸ Βοτάνυ βαίη καὶ ὁ στρατὸν τῆς ἀφρικανῆς Ἰσπανίας. Αἱ ὁδοὶ εἰσὶ στεναὶ καὶ βορβορώδεις, ἡ δὲ πόλις ἀριθμεῖ 48000 κατοίκους, μὴ περιλαμβανομένων 4000 στρατιωτῶν καὶ 3000 κακαδίκων.

Ἀμ' ἀποβὰς ὀφείλεις νὰ παραδώσῃς εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὸ διαβατήριόν σου καὶ νὰ δώσῃς πληροφορίαν τινὰς περὶ τῶν ὑποθέσεων σου καὶ τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἦλθες· μεθ' ὃ μεταβαίνεις εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Οἱ στρατῶνες ἔβρισθον στρατιωτῶν, διὸ τὸ ξενοδοχεῖον ἦν πλήρες ἀξιωματικῶν· πλὴν εὔρον κλίνην.

Ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τῆς Κέουτας ὑπάρχουσιν 800 ἢ 900 κατάδικοι, ἐξώλεις καὶ προώλεις, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων εἰσὶ κατεβεβλημένοι ἐκ τῶν στερήσεων καὶ τῶν

ἀσθενειῶν, ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν, ῥακεν-
δύται, οἰκοῦντες εἰς ἄθλια παραπήγματα,
καταβροχθίζοντες κοῖδιαφιλονεικούντες πρὸς
ἀλλήλους ὥς ὕπναι τὸ λιτώτατον καὶ ἀνε-
παρκὲς γεῦμά των καὶ κρυφίως προμηθεύ-
μενοι μαχαίρας, δι' ὧν φονεύουσιν οἱ μὲν
τοὺς δὲ ὡς θηρία. Ἐν ἐκάστῳ παραπήγμα-
τι, ὄντι ῥυπρωτάτῳ καὶ δυσωδεστάτῳ, οἰ-
κοῦσιν ἑκατὸν ἢ διακόσιοι δεσμῶται. Ἡ
τροφοδότησις εἶναι ἐλεεινή, οἱ πλεῖστοι δὲ
θνήσκουσι δι' ἐλλειψιν ἐπαρκoῦς καὶ καλῆς
τροφῆς. Οἱ κακοῦργοι οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς
τὴν κατωτάτην τῆς κοινωνίας τάξιν· εἰσὶ
δὲ δολοφόνοι, κλέπται, λησταί, κτλ. πρὸς
τούτοις ὑπῆρχον καὶ τινες ἐπαναστάται τῆς
Κούβας. Ἐνίοτε κατορθοῖ τις ν' ἀποδράσῃ·
ἀλλ' οἱ Μαῦροι, οἱ ἀπ' αἰῶνων μισοῦντες
τοὺς Ἰσπανοὺς, συλλαμβάνουσιν αὐτοὺς καὶ
παραδίδουσιν ὅπως πορισθῶσι τὴν ὑπὸ τῶν
ἀρχῶν τῆς Κεούτας προκηρυττομένην ἐκ ὧ
ταλλήρων ἀμοιβὴν δι' ἑκαστον φυγάδα.

Εἰς ὀλίγους τῶν ἐν Κεούτῃ πεφυλακισμέ-
νων, μόνον εἰς τοὺς διὰ τῆς καλῆς διαγωγῆς
τῶν ἀξιωθέντας τῆς χάριτος, ἐπιτρέπεται
νὰ ἐργάζωνται· πλέκουσι περιπόδια καὶ κα-
τασκευάζουσι πέδιλα, ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν
ὁποίων πορίζονται χρήματά τινα καὶ οὕτως
ἀγοράζουσι τροφίμα. Ἐν γένει δὲ ἀπανθρω-
πότεραι φυλακαὶ οὐδαμοῦ ὑπάρχουσιν.

A. K.

ΑΡΑΒΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

ΓΕΝΝΗΣΙΣ, ΠΕΡΙΤΟΜΗ, ΓΑΜΟΣ
καὶ ΘΑΝΗ.

A'. Γέννησις.

Ἄμα ἐπέλθωσιν αἱ ἐδύναι τοῦ τοκετοῦ
προσκαλεῖται ἀμέσως ἡ Μαῖα (Ντάϊα) καὶ
ὁ ἱερεὺς (Φούκα), ὅστις δέεται πρὸ τῆς θύ-
ρας τοῦ δωματίου τῷ Πρυφῆτῃ (Νέββυ) ὑ-
πὲρ τῆς ταχείας καὶ ἀνωδύνου γεννήσεως,
ἐν ᾧ ἡ Μαῖα περιποιεῖται τὴν λεχῶν, ὅπως
(ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛ. ΣΤ').

καὶ πᾶσαι αἱ τοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος. Ἡ
λεχῶ γεννᾷ καθημένη κατὰ γῆς καὶ οὐχὶ
καθὼς αἱ παρ' ἡμῖν γυναῖκες εἰς τὸν ἐπὶ
τοῦτο σκίμποδα, ἢ ἐπὶ ἀνακλίντρῳ προετοι-
μασμένῳ παρὰ τῇ κλίνῃ, ἐφ' ἣ μετὰ ταῦτα
τίθεται ἡ τεκοῦσα.

Τὴν ἐξοδόμην ἡμέραν ἡ Μαῖα δίδει τὸ ὄ-
νομα τῷ νεογεννήτῳ, ἀναλαμβάνουσα αὐτὸ
εἰς χεῖρας, παρόντων τῶν γονέων καὶ συγ-
γενῶν· τὸ ἐπονομάζει δὲ ὑψοῦσα αὐτό. Τὸ
ὄνομα τοῦτο διατηρεῖται ὡς κύριον καθ' ὅ-
λον αὐτοῦ τὸν βίον. Κατὰ τὴν περίστασιν
ταύτην ἡ Μαῖα λαμβάνει γενναῖα δῶρα παρ'
ὅλων τῶν παρευρεθέντων, ὡς συνήθεια δὲ
ἀπαράβατος ἐπεκράτησεν εἰς τῶν υἱῶν νὰ
φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς του, καθὼς καὶ
παρ' ἡμῖν πολλάκις εἰς τῶν ἐγγόνων φέρει
τὸ τοῦ πάππου, διότι θεωροῦμεν τὸν πάπ-
πον ἀναγεννώμενον ἐν τῷ ἑαυτοῦ ἐγγόνῳ.

B'. Περιτομή.

Τὴν περιτομὴν κατὰ θρησκευτικὴν διά-
ταξιν ἐκτελοῦσιν ἐπὶ τῶν ἀρρένων καὶ θη-
λέων· καὶ εἰς μὲν τὰ ἄρρενα ἀπὸ τὸ τρίτον
ἔτος μέχρι τοῦ ὀγδόου, εἰς δὲ τὰ θήλεα ἀ-
πὸ τοῦ ἐξοδόμου μέχρι τοῦ δεκάτου· ἐπειδὴ
δὲ οἱ πτωχοὶ δὲν δύνανται νὰ ὑποστῶσι τὰς
δαπάνας τῆς τελετῆς τῶν ἀρρένων τέκνων
τῶν, γίνεται οἰκονομία πρὸς τοῦτο, ὥστε
πάντες οἱ εὐκατάστατοι θεωροῦσιν ὡς θρη-
σκευτικὸν καὶ φιλάνθρωπον ἔργον κατὰ τὴν
περιτομὴν τοῦ υἱοῦ των νὰ γίνεταὶ συγχρό-
νως ἡ περιτομή καὶ ἄλλων παιδίων πτωχῶν
ὁμοθρήσκων των.

Τὴν περιτομὴν τῶν ἀρρένων ἐκτελεῖ ὁ
ἱερεὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ τελοῦντος, ἐν οἰκαγε-
νειακῇ τελετῇ, παιανίζούσης τῆς μουσικῆς
(ἀλατῖα) καὶ θορυβοῦντων αὐλῶν καὶ τυμ-
πάνων διαφόρων ἵνα ἀπασχολῇται ὁ νοῦς
τῶν περιτεμνομένων. Μετὰ τὴν περιτομὴν
περιφέρουν τὰ παιδιά πολυτελῶς ἐνδεδυμέ-
να ἐφ' ἀμαζῶν ἢ ἐφ' ἱππῶν χρυσοστολίστων
εἰς τὰς κυριωτέρας ὁδοὺς, προπορευομένης
τῆς μουσικῆς καὶ τῶν τυμπανιστῶν, ὀρχου-
μένων δὲ διαφόρων χορευτῶν ἡμιγύμων,